

YÜZÜNCÜ İSTASYONUNDA CUMHURİYET TRENİ

Cumhuriyet... Herkes bilir bu kelimeyi. Fakat sadece kelimeyi. Cumhuriyet kavramını, büyük anlamını, anlamının altında yatan fedakârlıkları bilir mi herkes? Sadece 29 Ekim 1923'te getirilen bir yönetim şekli midir Cumhuriyet? Hayır. Onu anlatmak, anlamak, onu yaşamak yoktan var olmak gibidir.

1919'da başlayan işgallerle uçuruma, yokluğa, karanlığa giden bir tren düşünün. Bu treni rayından çıkarmaya, ona yeni, aydınlık bir yol bulmaya, karanlık tünellerden aydınlık yarınlara taşımaya kim cesaret edebilir? Umudu hiç kalmamış bir millete umudu, gücü kim aşılıp milletini inandırabilir? Bu büyük adam kim olabilir?

Vatan büyük bir tipinin içindeyken, ayaz içine içine işlerken, umutlar donmuş, milletin her yeri yara bere içindeyken bir güneş doğdu. Aştı gök kubbeyi. Bu öyle bir güneşti ki, bu tipi, karı, buzu, fırtınayı, boranı yok etti. 19 Mayıs'ta öyle bir ışık vurdu ki, önce donmuş umutları çözdü. Sonra bir yolculuk başladı. Artık umut vardı, inanç vardı. Milletin içine vuran ayaz, yavaş yavaş, avaz avaz umut çığlıklarına dönüşüyordu. Artık yaralar sarılmaya, kar, tipi geçmeye başlamıştı. Tipi yerini ilkbahara, yeşillere bıraktı fakat bu yeşillikte bazı eksiklikler vardı. 29 Ekim 1923'te bu bahçeye çiçekler ekildi. Bu çiçekler yeşilliklere o kadar yakıştı ki, bunlara önderlik eden büyük adam, öğretmen, komutan, ne dersiniz bütün güzel sıfatlara yakışan bu büyük adam, gerçekten başarmıştı. Tren, artık karanlık dünü unutmuş, umut dolu bugünü yanına almış, aydınlık yarınlara yolculuğa başlamıştı. Esaret yerini cesarete bırakmıştı.

O büyük önder, yüz yıl önce inandı, inandırdı, çalıştı, başardı ve bize yüzüncü yılını kutlayacağımız, henüz daha çok genç ve daha uzun süreler yaşayacak bir Cumhuriyet verdi.

Atabey GÖKSU

**100. Yılında Cumhuriyet Kompozisyon Dalında
TÜRKİYE MANSİYON - İSTANBUL**